

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 13. juli 2017
(OR. en)

11272/17

**Interinstitutionel sag:
2017/0158 (COD)**

UD 183
ENFOCUSTOM 175
EF 167
ECOFIN 649
JAI 694
COSI 166
COTER 74
RELEX 658
DROIPEN 104
COPEN 239
CODEC 1251

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. juli 2017
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2017) 375 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om import af kulturgenstande

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2017) 375 final.

Bilag: COM(2017) 375 final

Bruxelles, den 13.7.2017
COM(2017) 375 final

2017/0158 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om import af kulturgenstande

{SWD(2017) 262 final}

{SWD(2017) 263 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Kommissionen har inden for rammerne af den europæiske dagsorden om sikkerhed fra 2015¹ og handlingsplanen med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme fra 2016² bebudet, at den ville udarbejde et lovgivningsmæssigt forslag om bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgenstande. Europa-Parlamentet og Rådet bifaldt den europæiske dagsorden om sikkerhed³ og handlingsplanen og har efterspurgt en øget indsats⁴. Den 15. marts 2017 blev direktivet om bekæmpelse af terrorisme vedtaget; det indeholder bestemmelser om strafferetlige sanktioner over for personer eller enheder, som yder materiel støtte til terrorisme⁵.

Planerne om at forberede et lovgivningsforslag fremgik også af den fælles meddelelse fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet om en EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser⁶.

På internationalt plan skal forslaget også ses i lyset af G20-ledernes erklæring af 8. juli 2017⁷, hvori de bekræftede deres engagement i at tackle alternative kilder til terrorfinansiering, herunder plyndring og smugling af antikviteter.

Denne forordning og de foranstaltninger, der er beskrevet nedenfor, imødekommer også Europa-Parlamentets beslutning af 30. april 2015 om ødelæggelse af kulturelle mindesmærker begået af ISIS/Da'esh, hvori der bl.a. blev opfordret til skærpede tiltag for at standse den ulovlige handel med kulturgenstande og til at iværksætte europæiske uddannelsesprogrammer rettet mod dommere, politi- og toldbetjente, statsforvaltningen og mere generelt markedsaktører samt oplysningskampagner for at afholde borgere fra at købe og sælge kulturgenstande, der kommer fra ulovlig handel.

I sine konklusioner fra mødet den 12. februar 2016 mindede Rådet om betydningen af hurtigt at styrke bekæmpelsen af ulovlig handel med kulturgenstande og opfordrede Kommissionen til at foreslå lovgivningsmæssige foranstaltninger om dette spørgsmål så hurtigt som muligt.

Den 24. marts 2017 opfordrede FN's Sikkerhedsråd ved resolution 2347 (2017)⁸ medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig handel med kulturgenstande, særligt hvis denne handel foregår i forbindelse med væbnede konflikter og

¹ COM(2015) 185 final af 28.4.2015.

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme (COM(2016) 50 final).

³ Europa-Parlamentets beslutning af 9. juli 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (2015/2697(RSP)).

⁴ Det Europæiske Råds konklusioner af 18. december 2015.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.)

⁶ JOIN(2016) 29 final.

⁷ <https://www.g20.org/gipfeldokumente/G20-leaders-declaration.pdf>

⁸ <http://unscr.com/en/resolutions/doc/2347>

drives af terrorgrupper. Samtidig opfordrede kulturministrene i G7 i marts 2017 alle stater til at forbyde ulovlig handel på tværs af grænserne med stjålne kulturgenstande og understregede betydningen af at øge samarbejdet mellem internationale retslige og retshåndhævende myndigheder⁹.

I Romerklæringen af 25. marts 2017 gentog stats- og regeringscheferne i de 27 medlemsstater og lederne af EU-institutionerne deres løfte om at beskytte kulturarven og den kulturelle mangfoldighed. Bekæmpelsen af ulovlig handel med kulturgenstande vil være et af EU's centrale indsatsområder i løbet af 2018, som er det europæiske år for kulturarv.

Initiativet sigter mod at forhindre import til og opbevaring i EU af kulturgenstande, der er ulovligt eksporteret fra et tredjeland, og således at begrænse ulovlig handel med kulturgenstande, bekæmpe finansiering af terrorisme og beskytte kulturarven, særligt arkæologiske genstande fra oprindelseslande, som er ramt af væbnet konflikt. Det foreslås derfor at: indføre en fælles definition af kulturgenstande i forbindelse med import, sikre, at importører udviser passende omhu ved køb af kulturgenstande fra tredjelands, udarbejde standardoplysninger til bekræftelse af, at kulturgenstandene er lovlige, indføre effektive afskrækkende foranstaltninger mod ulovlig handel og tilskynde interesserede parter til aktivt at engagere sig i beskyttelsen af kulturarv.

Forslaget er ikke knyttet til Refit.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Der findes i dag ingen fælles regler for import af kulturgenstande fra tredjelands med undtagelse af Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003¹⁰ af 7. juli 2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak og Rådets forordning (EU) nr. 36/2012¹¹ af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, som forbyder handel med kulturgenstande med disse lande. Nærværende initiativ skal supplere disse to retsakter samt gældende EU-lovgivning om udførsel af kulturgoder (forordning (EF) nr. 116/2009¹²).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den foreslåede forordning gør EU-lovgivningen inden for handel med kulturgenstande komplet, idet den indtil videre kun har omfattet lovgivning om udførsel af kulturgoder¹³ og om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område¹⁴. Hvad angår import var lovgivningen begrænset til restriktive foranstaltninger mod handel med kulturgenstande fra Irak og Syrien.

Bestemmelserne i forordningen vil blive gennemført sammen med en række EU-aktioner – som allerede er eller snart vil blive iværksat – for at sætte ind mod de forhold, der ligger til

⁹ http://www.beniculturali.it/mibac/multimedia/MiBAC/documents/1490881204940_DECLARATION-Dichiarazione.pdf

¹⁰ EUT L 169 af 8.7.2003, s. 6.

¹¹ EUT L 16 af 19.1.2012, s. 1.

¹² Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1).

¹³ EUT L 324 af 22.11.2012, s. 1.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning) (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 1).

grund for både udbuddet af og efterspørgslen efter ulovligt handlede kulturgenstande, bl.a. det ujævne beredskabsniveau og den uensartede anvendelse af due diligence-standarder i medlemsstaterne såvel som den ringe kapacitet i nogle af oprindelseslandene navnlig på grund af deres sårbarhed.

Bekæmpelsen af ulovlig handel med kulturgenstande indgår i EU's kamp mod organiseret kriminalitet. Ifølge beslutningerne fra mødet i Rådet for Retlige og Indre Anliggender den 18. maj 2017¹⁵ vil det øgede operationelle samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder fortsætte under **EU-politikcyklussen for organiseret og grov kriminalitet** for 2018-2021.

EU vil sammen med De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO) gennemføre et pilotprojekt i 2017-2018 og udarbejde **uddannelsesmoduler om ulovlig handel med kulturgenstande til relevante faggrupper, bl.a. politiet**. Samme pilotprojekt vil også finansiere en udførlig **undersøgelse af de mange aspekter ved ulovlig handel med kulturgenstande** med fokus på handelsruter og operative metoder samt anvendelsen af ny teknologi til at bekæmpe den ulovlige handel.

Der vil også blive sørget for kapacitetsopbygning hos de retshåndhævende myndigheder ved hjælp af **EU's instrument til teknisk bistand og informationsudveksling (TAIEX)**. Der er i de seneste år afholdt adskillige workshops om bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgenstande i bl.a. i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Tyrkiet, Kosovo, Bosnien-Hercegovina og Serbien. TAIEX-bistanden var tidligere kun tilgængelig for naboskabslande, men kan nu også anvendes andre steder i verden.

Fagfolk, som beskæftiger sig med kulturarv, inddrages i stigende grad i de **behovsvurderinger efter katastrofer og genopretnings- og fredsofbygningsvurderinger**, som EU, FN og Verdensbanken foretager i fællesskab, med henblik på at hjælpe med at vurdere skaderne på og risiciene for kulturarv, herunder ulovlig handel hermed.

Listen over tiltag er ikke udtømmende; der vil i den nærmeste fremtid blive iværksat yderligere tiltag for at lette gennemførelsen af denne forordning og understøtte dens målsætninger.

Forslaget er desuden i overensstemmelse med og bidrager til Unionens øvrige politikker, navnlig:

- *den europæiske dagsorden om sikkerhed*¹⁶, som understreger betydningen af at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet
- *handlingsplanen for styrkelse af bekæmpelsen af finansiering af terrorisme*, som indeholder en række politiske og lovgivningsmæssige initiativer (bl.a. dette forslag), der indgår i en storstilet indsats på området, og
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af terrorisme og erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme, der indeholder bestemmelser om strafferetlige sanktioner for personer eller enheder, som yder materiel støtte til terrorisme.

¹⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8654-2017-INIT/en/pdf>

¹⁶ COM(2015) 185 final.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 3 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("traktaten") har EU enekompetence inden for handelspolitik og toldlovgivning, f.eks. toldkontrolforanstaltninger ved import.

I henhold til traktatens artikel 207 vedtager Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure foranstaltninger til fastlæggelse af rammerne for gennemførelsen af den fælles handelspolitik. Det er f.eks. tilfældet med forordning (EF) nr. 116/2009 om udførsel af kulturgoder, som blev vedtaget på grundlag af traktatens artikel 207.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ikke relevant.

• Proportionalitetsprincippet

Det foretrukne politikvalg kombinerer lovgivningsmæssige med ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger. Den foreslåede lovgivningsmæssige foranstaltning gælder for en bred klasse af kulturgenstande, uden at dette begrænser den lovlige handel takket være bestemmelsen om en minimumsalder på 250 år for sådanne goder. Minimumsalderen sikrer en passende balance i forhold til de gældende regler i nogle andre jurisdiktioner og vil hjælpe med at sikre en ensartet tilgang på internationalt plan. Samtidig vil der være forskel på omfanget af den kontrol, der skal foretages forud for indførsel i Unionens toldområde, afhængigt af den formodede plyndringsrisiko for visse kategorier af kulturgenstande, f.eks. arkæologiske fund eller dele af monumenter.

Se desuden betragtningerne om proportionalitet i konsekvensanalysen, særlig afsnit 7.3.5 og 7.4.4.

• Valg af retsakt

Europa-Parlamentets og Rådets forordning er det rette lovgivningsmæssige instrument i dette tilfælde, jf. traktatens artikel 207, som er retsgrundlaget for dette forslag.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Der findes i øjeblikket ingen EU-lovgivning om import af kulturgenstande, og derfor har dette forslag ingen forbindelse til efterfølgende evalueringer eller kvalitetskontrol.

• Høringer af interesserede parter

Kommissionen har foretaget følgende høringer:

1. En åben offentlig høring¹⁷ mellem den 23. oktober 2016 og den 23. januar 2017 på Europa-serveren, som var åben for bidrag fra alle interesserede parter. Spørgeskemaet var udformet med henblik på at indhente holdninger fra følgende interessentgrupper: borgere, virksomheder, erhvervs- og interesseorganisationer, NGO'er og civilsamfundet samt offentlige myndigheder. Spørgsmålene vedrørte problematikken omkring ulovlig handel med kulturgenstande, hvilke tiltag der kan iværksættes med hensyn til import af kulturgenstande for at bekæmpe ulovlig handel hermed og terrorfinansiering, samt hvilke virkninger og begrænsninger de eventuelle lovgivningsmæssige foranstaltninger bør have. Kommissionen modtog i alt 305 bidrag.

Der er bred opbakning til, at Unionen indfører toldforskrifter for import, mens holdningerne er mere blandede, når det kommer til, hvorvidt sådanne foranstaltninger vil hjælpe med at bekæmpe organiseret kriminalitet og terrorfinansiering. Virksomhederne mente gennemgående, at dette ikke var tilfældet. En af svaghederne ved det nuværende system anses for at være vanskelighederne ved at fastslå, hvorvidt goderne har lovlig oprindelse. De vigtigste kriterier for at fastslå, hvilke goder der bør være genstand for tiltag, anses for at være sjældenhed, historisk/dannelsesmæssig værdi, alder, og hvorvidt kulturgenstandene har oprindelse i et konfliktramt område. Virksomhederne lader til at foretrække, at det især er eksportlandene, der med støtte fra EU bør træffe foranstaltninger til at beskytte deres kulturarv, mens de offentlige myndigheder og civilsamfundet går stærkt ind for EU-lovgivning, som sætter toldmyndighederne i stand til at forhindre indførsel af ulovlige kulturgenstande i EU.

Hvad angår dokumentationskravene for bevis på lovlig oprindelse synes virksomhederne overvejende at foretrække en form for tro- og loveerklæring, mens de offentlige myndigheder hælder mest til eksporttilladelser (ud fra de skriftlige bidrag lader det til, at de vil foretrække at udstede importtilladelser på grundlag af eksporttilladelser).

2. Kommissionen har også afholdt tre møder med ekspertgruppen om toldspørgsmål i forbindelse med kulturgenstande (repræsentanter fra medlemsstaternes told- og kulturmyndigheder), hvor initiativet blev præsenteret, efterfulgt af en indgående udveksling af synspunkter og diskussion om de forskellige udfordringer og målsætninger. Medlemsstaternes udsendinge blev også opfordret til at udarbejde positionspapirer om de forskellige valgmuligheder, hvilket flere af dem gjorde. Alle medlemsstaterne var enige om, at der bør træffes foranstaltninger på importniveau, men de var uenige om de specifikke mulige foranstaltninger. En stor gruppe af medlemsstater anførte, at de går ind for importtilladelser for et begrænset antal af kategorier af kulturgenstande, nemlig dem der er mest udsat i den aktuelle geopolitiske kontekst.

3. Medlemsstaternes told- og kulturmyndigheder blev også adspurgt om, hvilke konsekvenser de forskellige valgmuligheder potentielt kunne have og forventes at få for de offentlige administrationer (omkostninger eller andre byrder).

Ud af de 16 besvarelser indeholdt 12 af dem delvise oplysninger om, hvor lang tid det vil kræve at få styr på formaliteterne i forbindelse med de forskellige valgmuligheder. Størsteparten af medlemsstaterne kunne ikke give nogen overslag, under henvisning til at deres nuværende systemer og procedurer ikke giver mulighed herfor. Resultaterne (opnået

¹⁷ Der findes en sammenfattende rapport om høringen på: https://ec.europa.eu/info/consultations_en

ved ekstrapolering efter standardomkostningsmodellen) var generelt ikke overbevisende, eftersom overslagene kun vedrørte nogle valgmuligheder og ikke andre.

4. Derudover har en ekstern kontrahent foretaget en spørgeundersøgelse i forbindelse med undersøgelsen "Fighting illicit trafficking in culture goods: analysis of customs issues in the EU"¹⁸. Der blev sendt detaljerede spørgeskemaer ud til diverse virksomheder, organisationer, offentlige myndigheder og internationale organisationer. Konklusionerne fra rundspørgen som gengivet i undersøgelsen indgår i konsekvensanalysen og vedrører hovedsageligt erfaringerne med gennemførelsen af EU-forordningen om udførsel af kulturgoder og de to sanktionsforordninger vedrørende Irak og Syrien.

• **Konsekvensanalyse**

Der er foretaget en konsekvensanalyse¹⁹, som Udvalget for Forskriftskontrol i første omgang gav en negativ udtalelse²⁰ til, men som blev efterfulgt af en positiv udtalelse²¹, efter at analysen blev fremlagt på ny med ændringer af problemafgrænsningen og de udpegede mål samt en klarere og mere struktureret præsentation og redegørelse af de relevante valgmuligheder.

De løsninger, der er valgt med henblik på at løse de konstaterede problemer, er forenelige og vil forhindre import til og opbevaring i EU af kulturgenstande, der er ulovligt eksporteret fra et tredjeland. De vil begrænse den illegale handel med kulturgenstande, bekæmpe terrorfinansiering og beskytte kulturarven, særligt i oprindelseslande, som er ramt af væbnet konflikt. Dette overordnede mål ventes at blive opfyldt uden at skabe unødvendige administrative byrder. Det vil navnlig ske ved hjælp af:

1. En øget opmærksomhed hos potentielle købere, især turister og rejsende, samt hos toldmyndighederne og andre retshåndhavende myndigheder.

2. En forordning, der indfører toldkontrolforanstaltninger for kulturgenstande, som angives til fri omsætning eller til henførsel under særlige toldprocedurer (f.eks. overførsel til en frizone), med undtagelse af genstande i transit. Kontrollerne gælder for kulturgenstande, som dem der er defineret i Den internationale organisation for samordning af privatrettens (UNIDROIT) konvention om stjalne eller ulovligt udførte kulturgenstande fra 1995, og som er mindst 250 år gamle. For sådanne kulturgenstande skal den person, der ønsker at indføre dem til Unionens toldområde, være i besiddelse af følgende dokumenter for at bevise deres lovlige oprindelse, dvs. at eksporten fra oprindelseslandet er sket på lovlig vis:

- for arkæologiske genstande, dele af monumenter, som er blevet ødelagt, og sjældne manuskripter og inkunabler skal personen ansøge den kompetente myndighed, som indførselsmedlemsstaten har udpeget til formålet, om en importtilladelse ved at fremvise dokumentation for, at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra oprindelseslandet på lovlig vis

- for alle andre kulturgenstande skal personen indgive en underskrevet tro- og loveerklæring til toldmyndighederne, som bekræfter, at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra

¹⁸ Endnu ikke offentliggjort.

¹⁹ Se også: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²⁰ Se også: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²¹ Se også: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

oprindelseslandet på lovlig vis, ledsaget af et standardiseret ID-dokument ("Object-ID"), som beskriver genstandene i detaljer. Toldmyndigheden registrerer kulturgenstandene og opbevarer en kopi af disse dokumenter.

De valgte løsningsmuligheder forventes at bidrage til opfyldelsen af det overordnede mål samt følgende andre specifikke mål:

Ved at anvende UNIDROIT-konventionens definition af kulturgenstande (1995) samt en minimumsalder på 250 år indføres der med den valgte mulighed en fælles definition af kulturgenstande ved import, som er rimelig i forhold til det påkrævede beskyttelsesniveau (en bred klasse af kulturgenstande), uden at det forhindrer lovlig handel. Kravet om at fremlægge oplysninger om kulturgenstandene og deres oprindelse ved enten at ansøge om en importtilladelse eller udfylde en standardformular med oplysninger om genstandene sikrer, at købere og importører i EU udviser passende omhu med hensyn til lovligheden af kulturgenstande, der føres ind i EU. Samtidig indebærer de standardiserede dokumentationskrav ved import for så vidt angår identifikationsoplysninger om kulturgenstande, som indføres i EU, en væsentlig forenkling af toldkontrollen. Bestemmelsen vedrørende sanktioner for overtrædelser (gennemføres af medlemsstaterne) er et bedre afskrækkelsesmiddel mod ulovlig handel med kulturgenstande.

Valget af denne mulighed er i fuld overensstemmelse med det konstaterede behov for en håndfast reaktion på den øgede risiko for bestemte kategorier af kulturgenstande, som i deres natur er i langt større risiko for at gå tabt eller blive spredt, navnlig arkæologisk arv. Det er netop også de kulturgenstande, som terrorister og andre stridende parter går efter med henblik på at finansiere deres aktiviteter. Hvad angår omkostningerne til efterlevelse af reglerne vil der kunne være visse omkostninger forbundet med forberedelsen af en ansøgning om importtilladelse for disse goder, men disse udgør dog kun en meget lille andel²² af de importerede kulturgenstande.

Denne mulighed står i et rimeligt forhold til de fastsatte mål, eftersom importcertificeringskravene er opdelt efter de relative risici og nemt kan tilpasses ændrede forhold og metoder for ulovlig handel.

Endelig vil tilrettelæggelsen af oplysningskampagner henvendt til potentielle købere og toldmyndigheder samt andre retshåndhavende myndigheder anspore de interesserede parter til aktivt at engagere sig i bekæmpelsen af ulovlig handel.

• **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger forventes at påvirke følgende rettigheder, som er forankrede i følgende artikel i EU's charter om grundlæggende rettigheder:

- friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16) og
- ejendomsretten (chartrets artikel 17).

²² Da der ikke findes detaljerede underpositioner for kulturgenstande i toldnomenklaturen, er der ikke tilstrækkelige statistiske, og dermed kvantitative, data til rådighed, og disse er ikke tilstrækkeligt præcise. Kapitel 97 i det harmoniserede system vedrørende "kunstværker, samlere objekter og antikviteter" indeholder ikke nok underopdelinger til at kunne indsamle handelsdata for bestemte kategorier af kulturgenstande. Vurderingen er derfor primært af kvalitativ art.

Ved mistanke om falske erklæringer i forbindelse med kulturgenstandene kan myndighederne beslutte midlertidigt at tilbageholde genstandene og således påvirke ejendomsretten og retten til at drive virksomhed.

Ifølge chartrets artikel 52 skal enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der er anerkendt i chartret, være fastlagt i lovgivningen og respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold, opfylde Unionens anerkendte mål af almen interesse og være proportionelle.

Foranstaltningerne rammer en nøje balance mellem de berørte rettigheder og samfundets legitime interesser ved at følge en fremgangsmåde, som er effektiv (dvs. opfylder målet), men som samtidig har så lille en indvirkning på rettighederne som muligt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen større virkninger for Den Europæiske Unions budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil få beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de formularer, der skal anvendes (f.eks. tilladelser, ansøgninger, erklæringer på tro og love osv.), og de nærmere proceduremæssige detaljer.

Kommissionen vil følge anvendelsen af denne retsakt og dens gennemførelsesbestemmelser i tæt samarbejde med medlemsstaterne. En løbende og systematisk overvågning vil give mulighed for at fastslå, om forordningen anvendes efter hensigten og løser problemerne i tide.

Medlemsstaternes indsamling af faktuelle data vil skabe grundlaget for den kommende evaluering af forordningen og vil foregå ud fra følgende overvågningsindikatorer:

- statistiske oplysninger til Kommissionen om registrerede importørerklæringer
- kontroller i sager, hvor der er indgivet en importørerklæring, men hvor der er tvivl om rigtigheden heraf
- antal indgivne ansøgninger om importtilladelse, samt antal afviste ansøgninger
- relevante statistiske oplysninger om kulturgenstandes handelsstrømme (f.eks. de lande, som størsteparten af de kulturgenstande, der sendes til EU, kommer fra)
- antal sager, hvor kulturgenstande er blevet tilbageholdt med henblik på yderligere kontrol, herunder ekspertundersøgelser, og
- sanktioner, som medlemsstaterne har indført og pålagt.

Den fremtidige udarbejdelse af passende underopdelinger i toldnomenklaturen²³ vil give mulighed for at foretage en bedre overvågning af handelsruterne og for at indsamle mere præcise statistiske data om antallet og typen af kulturgenstande, der føres ind i Unionens toldområde.

Tre år efter anvendelsesdatoen for denne forordning og derefter hvert femte år vil Kommissionen udarbejde en evaluering på baggrund af oplysninger fra medlemsstaterne, som den fremlægger for Europa-Parlamentet og Rådet. Evalueringen af forordningen bør indeholde en vurdering af, hvorvidt målene er blevet opfyldt. Resultatet af evalueringen vil kunne blive videregivet til andre europæiske institutioner i form af en rapport.

Effektiviteten af de ikke-lovgivningsmæssige, ledsagende foranstaltninger vil blive belyst i en ex post-evaluering af oplysningskampagnerne og uddannelsesprogrammerne.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 redegør for forordningens genstand og anvendelsesområde.

Artikel 2 fastlægger en række definitioner af de begreber, der anvendes i denne forordning.

Artikel 3 redegør for det princip, at kulturgenstande alene kan indføres i Unionens toldområde, hvis de er omfattet af en importtilladelse, eller der er indgivet en importørerklæring. Kulturgenstande kan stadig indføres midlertidigt til uddannelsesmæssige, videnskabelige eller forskningsmæssige formål, eller hvis det er nødvendigt med et midlertidigt tilflugtssted for at beskytte dem mod ødelæggelse og tab, fordi oprindelseslandet er ramt af væbnet konflikt eller en naturkatastrofe.

Artikel 4 indeholder bestemmelser om, hvornår der kræves en importtilladelse, hvem der skal ansøge herom, betingelserne herfor og midlerne hertil, samt hvilken myndighed i medlemsstaten den kan indhentes hos. Når eksportlandet ikke er det samme som det land, hvori genstanden blev skabt eller fundet ("oprindelseslandet"), skelnes der mellem, hvorvidt eksportlandet har ratificeret UNESCO-konventionen fra 1970 eller ej. Hvis det har ratificeret konventionen og dermed er et land, der har forpligtet sig til at bekæmpe ulovlig handel med kulturgenstande, skal ansøgeren bevise, at genstandene er blevet eksporteret fra landet på lovlig vis; hvis det ikke har, skal ansøgeren bevise, at kulturgenstandene er blevet lovligt eksporteret fra oprindelseslandet.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om, hvornår der kræves en importørerklæring og et standardiseret ID-dokument, som beskriver kulturgenstandene. Det standardiserede dokument vil være et ID-dokument for genstanden ("Object ID"), som er den internationale standard for beskrivelse af kulturgenstande. Denne løsning støttes af de større retshåndhavende myndigheder, museer, kulturarvsorganisationer, organisationer for handel med og værdiansættelse af kunst og forsikringsselskaber. Det understøttes ligeledes af UNESCO som den internationale standard for registrering af minimumsoplysninger om flytbare kulturgenstande. Dette ID-dokument er kendt af og anvendes allerede af adskillige medlemsstater til at katalogisere genstande i de specialiserede politienheders databaser og

²³ Først i EU's toldnomenklatur ved at oprette passende TARIC-underopdelinger (De Europæiske Fællesskabers integrerede toldtarif) med henblik på at anvende EU's toldforanstaltninger, og derefter på internationalt plan i Verdenstoldorganisationen, som klart har meddelt sin hensigt om at ændre kapitel 97 i det harmoniserede system og at opdele det i flere underopdelinger.

anvendes som et hurtigt middel til at videregive oplysninger og fastsætte minimumsoplysningskrav for museerne. Ligesom i artikel 4 skelnes der mellem eksportlande, som har ratificeret UNESCO-konventionen fra 1970, og dem der ikke har.

Artikel 6 vedrører toldmyndighedernes kontrol- og verifikationsforanstaltninger.

Artikel 7 indeholder bestemmelser om Kommissionens periodiske offentliggørelse af lister over de kompetente toldsteder, som udpeges af medlemsstaterne i forbindelse med denne forordning. Denne offentliggørelse anses for at være nødvendig for at holde de økonomiske operatører underrettet.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om, hvornår toldmyndighederne kan tilbageholde kulturgenstande, fordi det ikke kan bevises, at de berørte genstande er blevet eksporteret fra oprindelseslandet på lovlig vis.

Artikel 9 pålægger medlemsstaterne at organisere samarbejdet mellem deres kompetente myndigheder og indeholder bestemmelser om den fremtidige udvikling af en elektronisk database til at lette lagringen og udvekslingen af oplysninger, navnlig vedrørende importørerklæringer og udstedte importtilladelser.

Artikel 10 pålægger medlemsstaterne at indføre sanktioner for overtrædelser af denne forordning i overensstemmelse med deres nationale retssystemer.

Artikel 11 pålægger medlemsstaterne at tilrettelægge passende uddannelsesaktiviteter for de myndigheder, som de har udpeget med henblik på gennemførelse af denne forordning, samt oplysningskampagner for at underrette potentielle købere om reglerne og få dem til at afholde sig fra at købe kulturgenstande fra tredjelande, når de ikke kender til deres oprindelse.

Artikel 12 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter. Denne beføjelse giver Kommissionen mulighed for om nødvendigt at tilpasse minimumsalderen, eller hvilke kategorier af kulturgenstande som kræver en importtilladelse (på basis af ændrede omstændigheder og erfaringerne med anvendelsen af reglerne). Eftersom Verdenstoldorganisationen klart har meddelt sin hensigt om i den nærmere fremtid at tilføje flere underopdelinger til kapitel 97 i det harmoniserede system (som langt størsteparten af kulturgenstandene er klassificeret under i toldmæssig og statistisk øjemed), skal Kommissionen kunne ajourføre de relevante toldkoder i bilaget til denne forordning i overensstemmelse hermed.

Artikel 13 indeholder bestemmelser om udpegelsen af et udvalg, som skal bistå Kommissionen med gennemførelsen af denne forordning. Af hensyn til sammenhængen og af effektivitetsmæssige årsager bør det udvalg, som allerede bistår Kommissionen i forbindelse med forordning (EF) nr. 116/2009 om udførelse af kulturgoder, udpeges til dette formål.

Artikel 14 vedrører rapportering og evaluering. Kommissionen vil periodisk indhente oplysninger fra medlemsstaterne om anvendelsen af forordningen, og hvor effektiv den er, med udgangspunkt i en række indikatorer. Medlemsstaterne vil skulle udfylde relevante spørgeskemaer for at sikre, at det er de samme oplysninger, der indsamles, og Kommissionen vil på basis af disse oplysninger udarbejde en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Den første rapport vil blive fremlagt tre år efter forordningens anvendelsesdato.

Artikel 15 vedrører forordningens ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om import af kulturgenstande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I lyset af Rådets konklusioner af 12. februar 2016 om bekæmpelse af terrorfinansiering, Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme²⁴ og direktivet om bekæmpelse af terrorisme²⁵ bør der anvendes fælles regler for handel med tredjelande for at sikre en effektiv beskyttelse mod tab af kulturgoder, bevare menneskehedens kulturarv og forhindre finansiering af terrorisme gennem salg af plyndret kulturarv til købere i Unionen.
- (2) Kulturarv udgør en af de grundlæggende bestanddele af civilisationen, og den beriger alle folkeslags kulturliv og bør derfor beskyttes mod uretmæssig tilegnelse og plyndring. Unionen bør derfor forbyde indførsel i Unionens toldområde af kulturgenstande, der er ulovligt eksporteret fra tredjelande.
- (3) I betragtning af de forskellige regler i medlemsstaterne vedrørende indførsel af kulturgenstande i Unionens toldområde bør der træffes foranstaltninger med særligt henblik på at sikre, at import af kulturgenstande er underlagt ens kontrolforanstaltninger ved indførsel.
- (4) De fælles regler bør gælde for toldbehandlingen af kulturgenstande med oprindelse uden for Unionen, som føres ind i Unionens toldområde, dvs. både overgangen heraf til fri omsætning og henførelsen heraf under en særlig toldprocedure undtagen transit.

²⁴ COM(2016) 50 final.

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.).

- (5) I betragtning af det kendte potentiale for at anvende frizoner (og såkaldte "frihavne") til opbevaring af kulturgenstande bør de nye kontrolforanstaltninger dække så bredt et udsnit af toldprocedurer som muligt. Kontrolforanstaltningerne bør derfor ikke alene vedrøre kulturgenstande, der overgår til fri omsætning, men også kulturgenstande, der henføres under særlige toldprocedurer. Dette brede anvendelsesområde bør imidlertid ikke undergrave princippet om transitfrihed for varer eller gå videre end målet om at forhindre indførelsen af ulovligt eksporterede kulturgenstande i Unionens toldområde. Kontrolforanstaltningerne bør således finde anvendelse i forbindelse med særlige toldprocedurer, som genstandene kan henføres under i forbindelse med indførelse i Unionens toldområde, men de bør ikke gælde ved transit.
- (6) I betragtning af mange tredjelandes og de fleste medlemsstaters kendskab hertil bør definitionerne i denne forordning være baseret på definitionerne i UNESCO-konventionen om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgenstande, der blev undertegnet i Paris den 14. november 1970, og UNIDROIT-konventionen om stjålne eller ulovligt eksporterede kulturgenstande, der blev undertegnet i Rom den 24. juni 1995, som en betydelig andel af medlemsstaterne er part i.
- (7) Lovligheden af eksporten bør undersøges med udgangspunkt i de love og bestemmelser, der anvendes i det land, hvor kulturgenstandene blev fundet eller skabt ("oprindelseslandet"). For at undgå omgåelse af reglerne, når kulturgenstande føres ind i Unionen fra et andet tredjeland, bør den person, der søger at indføre dem i Unionens toldområde, påvise, at de er blevet lovligt eksporteret fra det pågældende tredjeland, hvis dette tredjeland har undertegnet UNESCO-konventionen fra 1970 og således er et land, der har forpligtet sig til at bekæmpe ulovlig handel med kulturgenstande. I andre tilfælde bør den pågældende person bevise, at eksporten fra oprindelseslandet er foregået på lovlig vis.
- (8) Med henblik på ikke at skabe urimelige hindringer for handelen med varer på tværs af de ydre grænser bør denne forordning alene finde anvendelse for kulturgenstande over en bestemt alder. Der bør derfor fastsættes en aldersgrænse på 250 år for alle kategorier af kulturgenstande. Denne minimumsalder vil sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er rettet mod de kulturgenstande, der er i størst risiko for plyndring af personer i konfliktområder, uden at det udelukker andre genstande fra de kontroller, som er nødvendige for at garantere beskyttelsen af kulturarv.
- (9) Ulovlig handel med plyndrede artefakter og antikviteter er udpeget som en af de mulige kilder til terrorfinansiering og hvidvask af penge i forbindelse med den overnationale risikovurdering af risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked²⁶.
- (10) Eftersom nogle kategorier af kulturgenstande, nærmere bestemt arkæologiske genstande, dele af monumenter samt sjældne manuskripter og inkunabler, er særligt udsatte for plyndring og ødelæggelse, forekommer det nødvendigt at indføre en ordning for skærpet kontrol hermed, før de kan indføres i Unionens toldområde. En sådan ordning bør bestå i en forpligtelse til at fremlægge en tilladelse udstedt af den kompetente myndighed i indførselsmedlemsstaten, før de pågældende kulturgenstande

²⁶ Meddelelse fra Kommissionen, COM(2017) 340.

kan overgå til fri omsætning eller henføres under en særlig toldprocedure undtagen transit. Personer, som ansøger om en sådan tilladelse, bør kunne bevise, at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra oprindelseslandet på lovlig vis ved at fremlægge passende dokumentation og andet støttemateriale, såsom et eksportcertifikat eller en eksporttilladelse udstedt af eksporttredjelandet, dokumentation for ejerskab, en faktura, en salgsaftale, forsikringsdokumenter, transportdokumenter eller ekspertvurderinger. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør på grundlag af fuldstændige og nøjagtige ansøgninger uden unødigt forsinkelse beslutte, om der kan udstedes en tilladelse.

- (11) For andre kategorier af kulturgenstande bør den person, der søger at indføre dem i Unionens toldområde, ved hjælp af en erklæring bekræfte og påtage sig ansvaret for den lovlige eksport af kulturgenstandene fra tredjelandet og fremlægge tilstrækkelige oplysninger til, at toldmyndighederne kan identificere de pågældende genstande. For at lette proceduren og af hensyn til retssikkerheden bør oplysningerne om kulturgenstandene gives i et standarddokument. Det standardiserede ID-dokument, som anbefales af UNESCO, bør anvendes til at beskrive kulturgenstandene. Toldmyndighederne bør registrere indførslen af kulturgenstandene, opbevare originaldokumentet og udlevere en kopi heraf til klarereren for at sikre sporbarheden af genstandene, efter deres indførsel i det indre marked.
- (12) Ved midlertidig indførsel af kulturgenstande til uddannelsesmæssige, videnskabelige eller forskningsmæssige formål bør der ikke være et krav om at fremlægge en tilladelse eller erklæring.
- (13) Opbevaring af kulturgenstande fra lande, der er ramt af væbnet konflikt eller naturkatastrofer, bør med henblik på at sikre sikkerheden og bevaringen heraf også være mulig, uden at der er pligt til at fremlægge en tilladelse eller erklæring.
- (14) For at tage højde for de erfaringer, der gøres med anvendelsen af denne forordning, og ændringer i geopolitiske og andre forhold, som kan udgøre en trussel mod kulturgenstande, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af aldersgrænsen for de forskellige kategorier af kulturgenstande, uden at dette skaber urimelige hindringer for handelen med tredjelande. Denne delegation bør også sætte Kommissionen i stand til at ajourføre bilaget som følge af ændringer af den kombinerede nomenklatur. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016²⁷. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage særlige bestemmelser

²⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

om midlertidig indførelse og opbevaring af kulturgenstande i Unionens toldområde, skabelonerne til ansøgninger om importtilladelse og formularer, herunder importørerklæringer og ledsagende dokumenter, samt de nærmere regler for indgivelse og behandling heraf. Kommissionen bør ligeledes tillægges gennemførelsesbeføjelser til at træffe foranstaltninger om etablering af en elektronisk database til lagring og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁸.

- (16) Der bør indsamles relevante oplysninger om handelsstrømme for kulturgenstande med henblik på at understøtte en effektiv anvendelse af forordningen og skabe grundlag for den kommende evaluering heraf. Der kan ikke holdes tilstrækkeligt opsyn med handelsstrømmene for kulturgenstande ved alene at måle værdien eller vægten heraf, da disse to kan variere en del. Det er afgørende, at der indsamles oplysninger om antallet af angivne genstande. Da den kombinerede nomenklatur ikke indeholder supplerende måleenheder for kulturgenstande, er det nødvendigt at kræve, at antallet af genstande skal angives.
- (17) EU's strategi og handlingsplan for toldrisikostyring²⁹ sigter bl.a. mod at styrke toldmyndighedernes kapacitet og forbedre deres evne til at reagere på risici i forbindelse med kulturgenstande. De fælles regler for risikoforvaltning, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 952/2013, bør anvendes, og toldmyndighederne bør udveksle relevante oplysninger om risici.
- (18) Medlemsstaterne bør indføre effektive, rimelige og afskrækkende sanktioner for manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning og meddele disse til Kommissionen.
- (19) Kommissionen bør gives tilstrækkelig tid til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til denne forordning, navnlig bestemmelser vedrørende formatet for ansøgninger om importtilladelse eller forberedelse af en importørerklæring. Anvendelsen af denne forordning bør derfor udskydes.
- (20) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet.
- (21) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og gengivet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig i afsnit II —

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om EU's strategi og handlingsplan for toldrisikostyring (COM(2014) 527 final).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for indførsel af kulturgenstande i Unionens toldområde.

Denne forordning finder ikke anvendelse for kulturgenstande, som er i transit gennem Unionens toldområde.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) "kulturgenstande": enhver genstand af arkæologisk, forhistorisk, historisk, litterær, kunstnerisk eller videnskabelig betydning, som tilhører kategorierne i tabellen i bilaget og opfylder kravet om minimumsalder som anført deri
- b) "oprindelsesland": det land, på vis nuværende territorie kulturgenstandene blev skabt eller fundet
- c) "eksportland": det sidste land, hvori kulturgenstandene blev permanent opbevaret i overensstemmelse med dette lands love og regler, før de blev sendt til Unionen
- d) "permanent": en periode på mindst en måned, hvor opbevaringen sker med henblik på andet end midlertidigt brug, transit, eksport eller forsendelse
- e) "overgang til fri omsætning": den toldprocedure, der er omhandlet i artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013
- f) "henførsel under en særlig procedure undtagen transit": henførsel under en af de særlige toldprocedurer, der er omhandlet i artikel 210, litra b), c) eller d), i forordning (EU) nr. 952/2013
- e) "ihændeoverhaveren af genstandene": den person, der er omhandlet i artikel 5, nr. 34, i forordning (EU) nr. 952/2013
- f) "klararer": den person, der er omhandlet i artikel 5, nr. 15, i forordning (EU) nr. 952/2013.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 med henblik på at ændre den anden kolonne i tabellen i bilaget som følge af ændringer af den kombinerede nomenklatur samt for at ændre minimumsalderen i den tredje kolonne i tabellen i bilaget i lyset af de erfaringer, der gøres med anvendelsen af denne forordning.

Artikel 3

Kulturgenstande, der føres ind i Unionens toldområde

1. Frigivelsen af kulturgenstande til fri omsætning og placering af kulturgenstande under en særlig toldprocedure undtagen transit er alene tilladt efter fremlæggelse af en importtilladelse, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 4, eller en importørerklæring, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 5.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved:

a) midlertidig import som omhandlet i artikel 250 i forordning (EU) nr. 952/2013 til Unionens toldområde af kulturgenstande til uddannelsesmæssige, videnskabelige eller forskningsmæssige formål

b) oplagring som omhandlet i artikel 237 i forordning (EU) nr. 952/2013 af kulturgenstande med det ene formål at sikre opbevaringen heraf eller tilsynet hermed hos en offentlig myndighed.

3. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage de særlige bestemmelser for midlertidig import eller oplagring af de kulturgenstande, der er omhandlet i stk. 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13.

4. Stykke 1 berører ikke andre foranstaltninger, der vedtages af Unionen efter artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 4

Importtilladelse

1. Ved frigivelse til fri omsætning eller placering under en særlig toldprocedure undtagen transit i Unionen af de kulturgenstande, der er omhandlet i punkt c), d) og h), i bilaget, skal der fremlægges en importtilladelse for toldmyndighederne.

2. Ihændehaveren af genstandene ansøger om en importtilladelse hos den kompetente myndighed i indførselsmedlemsstaten. Ansøgningen ledsages af alle støttedokumenter og oplysninger, der kan bevise, at de berørte kulturgenstande er blevet eksporteret fra oprindelseslandet i overensstemmelse med dets love og regler. Hvis eksportlandet er kontraherende part i UNESCO-konventionen om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgenstande, som blev undertegnet i Paris den 14. november 1970 ("UNESCO-konventionen fra 1970"), ledsages ansøgningen af de støttedokumenter og oplysninger, der kan bevise, at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra det pågældende land i overensstemmelse med dets love og regler.

3. Den kompetente myndighed i indførselsmedlemsstaten kontrollerer, om ansøgningen er fuldstændig. Den anmoder ansøgeren om eventuelle manglende oplysninger eller dokumenter inden 30 dage fra modtagelsen af ansøgningen.

4. Inden 90 dage fra indgivelsen af den fuldstændige ansøgning undersøger den kompetente myndighed ansøgningen og beslutter, om der skal udstedes en importtilladelse, eller om ansøgningen afvises. Den kan afvise en ansøgning af følgende grunde:

a) hvor eksportlandet ikke er kontraherende part i UNESCO-konventionen fra 1970, hvis det ikke er påvist, at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra oprindelseslandet i overensstemmelse med dets love og regler

b) hvor eksportlandet er kontraherende part i UNESCO-konventionen fra 1970, hvis det ikke er påvist, at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra eksportlandet i overensstemmelse med dets love og regler

c) hvis den kompetente myndighed har en begrundet formodning om, at ihændeholderen af genstandene ikke har tilegnet sig dem på lovlig vis.

5. Medlemsstaterne udpeger de offentlige myndigheder, der har kompetence til at udstede importtilladelser efter denne artikel. De meddeler Kommissionen de nærmere enkeltheder om disse myndigheder samt eventuelle ændringer i den henseende.

Kommissionen offentliggør oplysningerne om disse myndigheder samt eventuelle ændringer heraf i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter udarbejde skabelonen for ansøgningen om importtilladelse samt de nærmere regler for fremlæggelse og behandling af denne ansøgning. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13.

Artikel 5

Importørerklæring

1. Ved frigivelse til fri omsætning eller placering under en særlig toldprocedure undtagen transit i Unionen af de kulturgenstande, der er omhandlet i punkt a), b), e), f), g), i), j), k) og l), i bilaget, indgives der en importørerklæring til toldmyndighederne i indførselsmedlemsstaten.

2. Importørerklæringen skal indeholde en erklæring på tro og love, som er undertegnet af ihændeholderen af genstandene, om at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra oprindelseslandet i overensstemmelse med dets love og regler. Hvis eksportlandet er kontraherende part i UNESCO-konventionen fra 1970, skal importørerklæringen indeholde en erklæring på tro og love, som er undertegnet af ihændeholderen af genstandene, om at kulturgenstandene er blevet eksporteret fra det pågældende land i overensstemmelse med dets love og regler.

Importørerklæringen skal omfatte et standardiseret dokument med en tilstrækkelig detaljeret beskrivelse af de berørte genstande, så de kan identificeres af toldmyndighederne.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter udarbejde skabelonen for importørerklæringen samt de nærmere regler for indgivelse og behandling af denne importørerklæring. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13.

Artikel 6

Toldkontrol og verifikation

1. Den i artikel 4 omhandlede importtilladelse eller den i artikel 5 omhandlede importørerklæring, alt efter omstændighederne, fremlægges for de toldmyndigheder, der har kompetence til at frigive kulturgenstandene til fri omsætning eller henføre dem under en særlig procedure undtagen transit.

2. Ved kulturgenstande, som kræver udstedelse af en importtilladelse i forbindelse med indførsel i Unionens toldområde, kontrollerer toldmyndighederne, om importtilladelsen stemmer overens med de frembudte genstande. De kan med henblik herpå kontrollere kulturgenstandene fysisk, bl.a. ved hjælp af en ekspertundersøgelse.

3. Ved kulturgenstande, som kræver indgivelse af en importørerklæring i forbindelse med indførsel i Unionens toldområde, kontrollerer toldmyndighederne, om importørerklæringen opfylder betingelserne i eller som følger af artikel 5, og om den stemmer overens med de frembudte genstande. De kan med henblik herpå anmode klareren om yderligere oplysninger og kontrollere kulturgenstandene fysisk, bl.a. ved hjælp af en ekspertundersøgelse. De registrerer importørerklæringen med et serienummer og en registreringsdato, og ved frigivelse af kulturgenstandene forsyner de klareren med en kopi af den registrerede importørerklæring.

4. Ved ansøgning om frigivelse til fri omsætning eller placering under en særlig toldprocedure undtagen transit angives kvantiteten af genstandene ved anvendelse af den supplerende enhed, som er fastlagt i bilaget.

Artikel 7

Kompetente toldsteder

Hvis medlemsstaterne begrænser antallet af toldsteder, som har kompetence til at frigive kulturgenstande til fri omsætning eller til at placere dem under en særlig toldprocedure undtagen transit, meddeler de Kommissionen de nærmere enkeltheder vedrørende disse toldsteder samt eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør oplysningerne om de kompetente toldsteder samt eventuelle ændringer heraf i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Toldmyndighedernes midlertidige tilbageholdelse af kulturgenstande

1. Toldmyndighederne beslaglægger og tilbageholder midlertidigt kulturgenstande, der føres ind i Unionens toldområde, hvis de berørte genstande er indført i Unionens toldområde, uden at betingelserne i artikel 3, stk. 1, og 2, er opfyldt.

2. Den i stk. 1 omhandlede administrative afgørelse ledsages af en begrundelse, meddeles klareren, og skal give adgang til effektive retsmidler efter procedurene i national lov.

3. Varigheden af den midlertidige tilbageholdelse skal nøje begrænses til den tid, der er påkrævet for, at toldmyndighederne eller de retshåndhævende myndigheder kan fastslå, hvorvidt sagens omstændigheder berettiger yderligere tilbageholdelse efter EU-reglerne eller national lov. Den maksimale varighed af den midlertidige tilbageholdelse efter denne artikel er 6 måneder. Hvis der inden for denne periode ikke træffes afgørelse om yderligere tilbageholdelse af kulturgenstandene, eller hvis det fastslås, at sagens omstændigheder ikke berettiger en yderligere tilbageholdelse, skal kulturgenstandene straks stilles til rådighed for klareren.

Artikel 9

Administrativt samarbejde

1. Med henblik på anvendelsen af denne forordning sørger medlemsstaterne for, at de i artikel 3, stk. 4, omhandlede kompetente myndigheder samarbejder med hinanden.
2. Der kan udvikles et elektronisk system til lagring og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes myndigheder, navnlig vedrørende importørerklæringer og importtilladelser.
3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte:
 - a) foranstaltninger til udvikling, drift og vedligeholdelse af det i stk. 2 omhandlede elektroniske system
 - b) de nærmere regler for lagring og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes myndigheder ved hjælp af de i stk. 2 omhandlede elektroniske systemer.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 10

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelser af artikel 3, 4 og 5, og særligt for indgivelse af falske erklæringer og falske oplysninger med henblik på indførsel af kulturgenstande i Unionens toldområde, og træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre anvendelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, rimelige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse regler og foranstaltninger senest 18 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 11

Uddannelse, kapacitetsopbygning og bevidstgørelse

Medlemsstaterne tilrettelægger uddannelses- og kapacitetsopbygningsaktiviteter for at sikre, at de berørte myndigheder anvender denne forordning effektivt i praksis. De kan også udarbejde oplysningskampagner for navnlig at gøre købere mere bevidste om kulturgenstande.

Artikel 12

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubestemt periode fra den [...].

3. Den i artikel 2, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i Rådets forordning (EU) nr. 116/2009³⁰.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 14

Rapporter og evaluering

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af denne forordning. De skal navnlig oplyse:
 - a) statistiske oplysninger om registrerede importørerklæringer
 - b) oplysninger om overtrædelser af denne forordning
 - c) antal indgivne ansøgninger om importtilladelse samt antal afviste ansøgninger
 - d) relevante statistiske oplysninger om handel med kulturgenstande
 - e) antal sager, hvor kulturgenstande er blevet tilbageholdt, og
 - f) antal sager, hvor kulturgenstande er blevet afstået til staten, jf. artikel 199 i forordning (EU) nr. 952/2013.

³⁰ Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1).

Kommissionen retter med henblik herpå spørgeskemaer til medlemsstaterne. Medlemsstaterne har 6 måneder til at meddele Kommissionen de relevante oplysninger.

2. Kommissionen fremlægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning tre år efter dens anvendelsesdato og derefter hvert femte år.

Artikel 15

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand